

VERENIGING
"ORDE DER VERDRAAGZAMEN"

Kon. Goedgekeurd d.d. 22 februari 1958, nr. 58

GEVESTIGD TE 'S-GRAVENHAGE

Giro no. 468874 t.n.v. de Penningm. der "ODV", DEN HAAG

Uitsl. voor verslagen en abbon. Dovenetelweg 57a 's-Gravenhage Tel. 68.45.41.
Secretariaat: Graaf Willem de Rijkelaan 15 Leidschendam Tel: 070 - 275154

W E E K B L A D

=====
nadruk verboden

20e jaargang nr.5

=====
19 september 1975

x in de kantlijn betekent de vraag

- " " " " " het antwoord

Goeden avond, vrienden.

Bij het begin van de bijeenkomst moet ik er allereerst op wijzen, dat wij niet alwetend of onfeilbaar zijn. Dat u dus zelf nadenkt, is na deze waarschuwing vanzelfsprekend. Ons onderwerp dient volgens programma voor heden van meer esoterische aard te zijn. Ik zou daarom eens met U willen spreken over:

H E T L O T

=====
=====

In het menselijke leven zijn er steeds weer zaken, die wij niet kunnen verklaren, maar die wel gebeuren. Wij zeggen dan vaak, dat dit noodlot is, door het lot bepaald werd, omdat het voor ons eenvoudig niet anders kon. Waarom weet men echter niet.

De onredelijkheid van veel, wat je als mens in je leven doormaakt, verklaart men dan ook weg met dit woord van 3 letters. Achter dit kleine woord gaan echter grote werkingen van eigen besef, konditie, maatschappelijke omstandigheid schuil, evenzeer als invloeden van vorige levens, de kosmische bestemming, die het ik koos en alle harmonische en disharmonische waarden in en rond het eigen ik.

Aangezien esoterie voornamelijk zich bezighoudt met het innerlijk van de mens en menige mens innerlijk nog wel eens met zijn lot in de knoei zit, dacht ik, dat een korte beschouwing over dit alles de moeite wel eens waard zou kunnen zijn voor U.

Hoe ontstaat de eerste konditionering van de mens b.v.? Er is de prenatale konditionering van het lichaam. De moeder ondergaat velerlei invloeden, beleeft emoties, gebruikt bepaalde voedings- en genotsmiddelen. Zij wordt mogelijk door bepaalde vormen van muziek gestimuleerd enz. Dit alles tesamen betekent een lichte wisseling in de voedingsstoffen, die de

wordende vrucht doortrekken. Het betekent ook, dat hierbij de celbouw en structuur beïnvloed kan worden. In de eerste vier maanden van de zwangerschap treffen deze invloeden vooral het lichaam zelf, in de volgende 4 à 5 maanden is het voornamelijk het zenuwstelsel, dat wordt beïnvloed, terwijl in de laatste fase van de zwangerschap zelfs de hersenen worden beïnvloed.

Er kan dus een onbewuste konditionering ontstaan in de prenatale periode en men kan zowel lichamelijk als psychisch een prenataal trauma oplopen.

Wanneer je daarmee door het leven moet gaan, is het wel duidelijk, dat je hierdoor ook beïnvloed zult worden. Maar aangezien je je niet bewust bent van deze invloeden, tekorten of konditioneringen in jezelf, zul je alles, wat daaruit voortkomt, noodlot noemen. Je zegt dan: dit kon schijnbaar niet anders gaan, ik kon er ook niets aan doen, ik wilde of zocht het niet, maar het is gebeurd.

In het lichaam komt natuurlijk ook reeds in deze periode een geest. Nog zijn er heel wat mensen, die menen, dat elke geest die inkarneert persvers van de goddelijke munt komt, waar geesten steeds nieuw worden aangemaakt. Ik geef graag toe, dat een geest, die inkarneert, soms lichtelijk aan geslagen is. Maar dat komt niet van de goddelijke munt, maar is het resultaat van aan de inkarnatie voorafgaande belevingen.

Wanneer je de ervaringscyclus van het geestelijk ik nagaat, blijkt dit te lopen vanaf de eerste ontdekking van het eigen bestaan via vele fasen, die in eigen ervaring soms geestelijk, soms stoffelijk, soms beiden zijn.

Hierdoor heeft het ik voor zich een bepaald bewustzijn van het bestaan, compleet met voorstellingen, daaromtrent verkregen, heeft het zich een beeld van eigen ik en kosmos beiden gemaakt.

Nu kan een dergelijk beeld juist of onjuist zijn, maar je hebt het nu eenmaal. Wanneer je inkarneert in de stof, probeer je natuurlijk in je wordende voertuig iets van dit alles over te brengen. Een deel hiervan leg je veelal tijdens de prenatale periode als geest zorgvuldig vast in de hersens van je voertuig. Maar dan komt het geboortetrauma. Want geboren worden is een schokkende ervaring. Je bent dan een groot deel van het vastgelegde geheel kwijt, een deel, dat is blijven bestaan, ligt in het onderbewustzijn verborgen, zodat je niet bemerkt of beseft, dat een groot deel van je eigen gerichtheid in het leven, de wijze, waarop je uit mensen en feiten selecteert, ja, zelfs een groot deel van je eigen reacties op de wereld mede bepaald zal worden.

Dus ook hier een invloed, die voor de mens onredelijk schijnt: hij beseft niet vanwaar deze invloeden in zijn bestaan stammen, beseft niet, wat er in en met hem hierdoor vaak gebeurt. Bewust wil en zoekt hij veel in zijn leven niet, maar kan daaraan toch niet ontkomen. Het is voor deze mens dan noodlot.

Op die manier ben je dus reeds onbewust bepaald kort na je geboorte. Maar met het inkarneren heb je als geest een omgeving gekozen, die voor je gevoel harmonisch was met je ik. Wat echter later nogal eens tegen kan vallen.

Voorbeeld: iemand met een wat diktatoriale inslag zal kiezen voor een omgeving, waarin strenge en sterke gezagsuitoefening bestaat, zonder te beseffen, dat ook hij aan dit alles

onderworpen zal zijn ongeacht eigen streven, denken en behoeven.

Zo iemand zal dus met de hem omringende wereld in konflikt komen, zal delen van eigen initiatieven verliezen en mogelijk zoeken naar droombeelden om alles, wat hij voelt als een tekortschieten in de werkelijkheid, voor eigen besef enigszins op te vangen. Kortom: zo iemand wordt door dit konflikt eveneens gekonditioneerd en zal gaan leven en denken op een wijze, die niet met de feiten, de stoffelijke werkelijkheid in overeenstemming is.

Een ander voorbeeld: geesten voelen soms veel voor een absolute vrijheid. Zij inkarneren ergens, b.v. in uw land. Dan komen zij tot de konklusie, dat vrijheid in uw land iets is, wat alleen in naam bestaat, daar hetgeen men op aarde onder vrijheid verstaat, kennelijk neerkomt op het ondergaan van de pressie, die elke groep op alle andere groepen probeert uit te oefenen om zo de mogelijkheden daarvan te beperken. En dan zit je alweer met een konflikt tussen ik en wereld.

Geestelijk gezien kan een inkarnerende dan ook snel in moeilijkheden komen, omdat eigen neigingen, die juist bij de keuze van inkarnatie een zo grote rol speelden, niet gelijktijdig beslissend plegen te zijn t.a.v. de werkelijke mogelijkheden, die je op aarde vindt.

Wanneer het gaat om de mogelijkheden, die een mens op aarde zal hebben, zo blijkt, dat dezen voor een belangrijk deel niet alleen door hemzelf, maar vooral door zijn omgeving worden beheerst. Opvoeding b.v. zal een grote rol spelen.

Een kind b.v. heeft geen absoluut waardenbegrip. Zelfs de waarnemingen zijn vaag en onbeslist. Visueel is er de eerste maanden van het leven sprake van zeer vage en verzwommen beelden. Wanneer de volwassenen dan zeggen: baby reageert, want hij/ zij erkent pappa en mamma, dan vergeten zij, dat dit meer een op reuk en gehoor gebaseerde erkenning is, dan een "zien", wie het is. Want het kind ziet geen scherpe beelden, maar meer vage vlekken, waarin later ook kleuren nog enige tijd veel belangrijker zijn dan lijnen.

Het vermogen tot zien ontwikkelt zich dus langzaam en zal van groter belang worden naarmate niet alleen beweging, maar ook vorm erkend wordt. Voor het eigen denken van de mens geldt iets dergelijks. Denken kan eerst verder gaan dan eigen ogenblikkelijk ervaren, wanneer men heeft geleerd indrukken met ervaringen te associeren.

Hierdoor ontstaat echter een soort werkelijkheidsvervreemding, waardoor voor veel mensen een interpretatie van de feiten belangrijker wordt dan het erkennen daarvan zelf. Kijk maar eens naar de politiek, de godsdienst enz. Het benoemen van de zaken is hier vaak veel belangrijker dan de betekenis daarvan in de praktijk.

Voor het denken van een kind is het belangrijk namen te hebben voor alles, wat het ziet, tafel, stoel, hond, kat enz. Want hierdoor is communicatie met anderen mogelijk. In het begin is de klank maar een aanduiding van iets wat bestaat. Later komen er begrippen bij, die minder onmiddellijk kenbaar zijn en voor je het weet, is de naam van iets voor jou van meer belang dan de werkelijke betekenis.

Je begint te "leren". Maar dat houdt in, dat bij steeds meer zaken in het leven voor jou verwachtingen en beperkingen gaan gelden, die niet uit eigen ervaren stammen. Je gaat denkbeelden van anderen opnemen en dezen als bepalend voor je werkelijkheid en mogelijkheid hanteren, ook al ben je je daarvan zelden geheel bewust.

Botsen dan de feiten steeds meer met je verwachtingen en denkbeelden, dan zul je je dit niet kunnen verklaren en menen, dat afwijkende gevolgen van je daden buiten je controle vallen. Deze gevolgen zijn "noodlot" geworden.

Er bouwt zich dan ook in het doorsnee menselijk leven een steeds groter wordend verschil op tussen de werkelijke mogelijkheid van het ik en de voorstellingen, die men daaromtrent koestert. Hierdoor ontstaat een beperking van het eigen vermogen tot realisatie en voorzien van gevolgen van eigen daden.

Maar je zou volgens mij lot ook kunnen omschrijven als de discrepantie die bestaat tussen dat, wat je werkelijk bent en datgene, wat je op grond van je voorstellingen meent te moeten zijn of te moeten bereiken.

Voor een mens, die probeert esoterisch te streven, zal dit een moeilijkheid vormen. Want je kunt nu wel naar een innerlijke waarheid zoeken, maar je gaat daarbij toch altijd weer uit van je wereldvoorstelling, je opvattingen, kortom, van alles, wat de buitenkant van je bestaan vormt.

Elke mens zoekt in een bepaalde discipline op een gegeven ogenblik zijn eigen teken te vinden. Hierbij kiest de een voor een vierkant, een ander mogelijk voor een driehoek of een cirkel.

Een dergelijke keuze betekent vaak, dat men met een bepaalde vorm ook bepaalde gedachten meent te kunnen verbinden. Maar er zijn ook mensen, die een bepaalde vorm bewust kiezen, omdat deze hen bijzonder sympathiek is. Zij zoeken er dan later wel een passende verklaring voor hun keuze bij.

De laatste wijze van kiezen zal voor het ik vaak de meest juist blijken te zijn. Want de mens gaat bij zijn bepaling van mogelijkheden en waarden in het leven maar al te vaak uit van schijnkennis, die geen zekerheid is, ook al doet hij, alsof dit wel het geval zou zijn. Hierbij strookt een groot deel van zijn verwachtingen niet met de werkelijke mogelijkheden, die voor hem bestaan, zodat hij door een z.g. bewuste keuze in het leven heel vaak ook met zichzelf in konflikt zal komen zonder dit te beseffen.

Bestaat een dergelijke konflikt reeds, dan kun je van noodlot spreken en je er bij neerleggen, maar je kunt de konfliktstof ook langzaam uit je leven verdringen door in de plaats van overlegde gedachten bepaalde emoties te stellen.

In vele esoterische genootschappen zien wij dan ook allerhande rituelen een rol spelen. Die rituelen op zich is daarbij niet eens werkelijk belangrijk, maar belangrijk is wel, dat hierdoor naast of in plaats van een redelijkheid, die de ontwikkeling en het erkennen van het ik beperken, een emotie wordt geschapen, waardoor tijdelijk de grenzen, die de mens zichzelf heeft gevormd, overschreden kunnen worden en een grotere harmonie voor het ik bereikbaar wordt.

Op grond van het voorgaande meen ik te mogen stellen: Datgene, wat wij als lot plegen aan te duiden, wordt vanuit ons eigen besef en onze ontwikkeling gevormd, maar wij zijn niet in staat de werkelijke mogelijkheden en werkelijke motieven, de factoren, die in en door ons het gebeuren beïnvloeden of veroorzaken te beseffen.

Het lot is dus niet iets willekeurigs, ook al schijnt het ons toe, dat willekeurige invloeden en gevolgen daarbij een grote rol spelen. Wij zelf vormen ons lot.

Natuurlijk spelen bij het lot ook meer kosmische en algemene invloeden een rol. Er zijn invloeden, die vanbuitenaf het menselijk gedrag beïnvloeden, krachten, die het menselijk reageren kunnen bepalen.

Het zal u b.v. opgevallen zijn, dat wij in de laatste tijd te maken hebben met vele onredelijke vormen van geweld op aarde. Onredelijkheid en onmenselijkheid - zoals men het noemt, ofschoon het deel uitmaakt van het menselijke gedragspatroon door alle tijden - spelen in deze dagen meer dan normaal een rol.

Voor een deel kunnen wij dit natuurlijk toeschrijven aan allerhande invloeden op de wereld zelf, zoals een te snel toenemen van de wereldbevolking met als gevolg hiervan een toenemen van stress-verschijnselen overal. Je kunt verder wijzen op tekorten, die overal op aarde ontstaan en de verkeerde visie op de essentiële waarden van het leven, die door velen worden gehuldigd.

Je kunt dus een redelijke verklaring voor veel van dergelijke feiten. Maar hoe moet je nu verklaren, dat een invloed van gewelddadigheid zonder uiterlijke redenen in een bepaalde tijd zich sterk manifesteert?

Voorbeeld: tussen 27 september en 7 à 8 november zullen vele zeer onredelijke gewelddaden plaats vinden. Zij tonen bizarre aspecten en kunnen niet vanuit het bestaande als redelijk gemotiveerd beschouwd worden.

Ik doel dus niet op zaken als politieke terreur enz., want hier is nog enige redelijkheid achter. Tel die zaken niet mee en kijk in deze tijd eens uit, hoeveel dingen gebeuren, die doen denken aan het bekende "man bijt hond".

Dus: dronkenman loopt amok. Woedende automobilist rijdt wagen in puin om agent te straffen voor een bekeuring, die hem werd gegeven en dergelijke zaken.

Let eens op, hoe vaak juist dergelijke gedragsafwijkingen in genoemde periode voor komen. Zij zullen gemeenlijk de frontpagina van de kranten wel niet halen, maar toch zult u er wel van horen. In deze betrekkelijk korte periode van rond 35 à 36 dagen is er een zo groot aantal van deze wonderlijke reacties, dat hiervoor een reden moet bestaan, ook al is er geen reden kenbaar.

Kosmisch gezien zijn er wel bepaalde tekenen. Men zal b.v. astrologisch invloeden zien, waardoor men inderdaad afwijkingen van gedrag in deze tijd mag verwachten. Ziet men vanuit de geest naar de kosmische werkingen, dan blijkt er in deze tijd een golf van geestelijke straling de wereld te bereiken, waar vele mensen niet tegen kunnen. Zij kunnen de hen bereikende invloeden niet verwerken en zullen juist hierdoor zo vreemd en onbeheerst gaan reageren.

Is dit dan noodlot? Vanuit een menselijk standpunt is dit mogelijk wel te stellen. Er komt een ogenblik, dat je als mens alle beheersing kwijt raakt, niet meer weet, waar je aan toe bent en door een bepaald denkbeeld bovendien vaak zodanig geobsedeerd wordt, dat je blind bent voor alle mogelijke gevolgen van je reacties en daden.

Vergeet bij dit alles dan a.u.b. even niet, dat je ook als mens alleen maar kunt reageren op grond van alle waarden, die bewust en onderbewust in je bestaan.

Anders gezegd: wanneer een dergelijke invloed de aarde bereikt, zal zij geen invloed van de omschreven aard kunnen hebben op mensen, die evenwicht en harmonie in zich dragen. De wonderlijke reacties komen juist voor bij mensen, die geen werkelijke harmonie kennen en die innerlijk zeker niet evenwichtig zijn.

Dergelijke factoren hebben de neiging een eenmaal bestaande disharmonie in een mens dermate te versterken, dat een onredelijk en onverklaarbaar handelen daarvan vaak het gevolg zal zijn.

Mogelijk zou iemand willen stellen, dat het dan toch maar je noodlot was geboren te worden in een tijdperk, waarin dergelijke kosmische invloeden zo vaak optreden. Maar toen u als geest ging inkarneren wist u wel, waar u naar toe ging. U had altans geestelijk dus te voren kunnen beseffen, welke invloeden in uw komend stoffelijk bestaan onvermijdelijk een rol zouden gaan spelen.

Trouwens, u bent u ook lichamelijk wel degelijk bewust van bepaalde zaken in u, die niet juist zijn. Maar u vond die zaken mogelijk gemakkelijk, prettig en hebt die toestanden dus gekontinueerd.

U beseft wel degelijk, ook al wilt u het uzelf niet graag toegeven, dat u in uzelf geen rust vindt, niet werkelijk harmonisch kunt zijn. Zeg dan niet, dat het een noodlot is, wat u tot onbeheerste reacties dwingt. U had uw harmonie wel degelijk kunnen vinden, uw innerlijke vrede kunnen maken met de feiten van uw leven en zo de rust kunnen vinden, waardoor dergelijke invloeden u niet uit uw evenwicht kunnen brengen.

Zelfs wanneer het bestaan van dergelijke meer geestelijke invloeden uit de kosmos u geheel ontgaat, zo blijft u toch zelf mede aansprakelijk voor en oorzakelijk voor de werking, die zij op u kunnen hebben.

Door een soortgelijke invloed is er op het ogenblik overigens een mooie kans geestelijke of onverklaarbare "paranormale" belevenissen door te maken. Het gaat hierbij om een invloed, die reeds enige tijd werkzaam is. Van kort voor november tot rond 21 december zal zij echter weer wat sterker worden.

Heel wat mensen zullen in die tijd in zich een grote vrede, innerlijke vreugde, innerlijk licht ervaren, anderen zullen het gevoel krijgen een enorme weerstand te moeten overwinnen, zonder een reden daarvoor te kennen. Ook hier zullen deze mensen, dank zij de invloed, iets waarmaken, wat deel uitmaakt van het eigen wezen en de eigen mogelijkheden ongeacht het feit, dat men zich daarvan niet bewust was.

De geestelijke gevoeligheid wordt voor het bewustzijn groter, maar dan wel alleen bij mensen, die deze in aanleg reeds

bezitten. Je wordt in de komende periode niet alleen meer gevoelig voor harmonieën en disharmonieën, maar ook je geestelijke vermogens zijn zeker gevoeliger dan normaal.

Het is mogelijk, dat u in de komende tijd b.v. kontakt maakt met iemand, die over is gegaan. Een ander zal mogelijk een visioen krijgen over een groot gevoel van kosmische verbondenheid ervaren.

Het is dan waarschijnlijk, dat door zoiets het leven van de betrokkene de komende tijd mede bestemd zal worden. De ontwikkeling zal dan deels afhangen van een invloed van buitenaf. Maar wel moet de mens in kwestie eerst de kwaliteiten bezitten, waardoor die werking kan ontstaan. Het is weer de reactie van de mens zelf, waardoor alles uiteindelijk bepaald wordt.

Mogelijk stelt u nu, dat de mens zijn reactie op dergelijke inwerkingen toch zelf mede kan bepalen. Wat juist is, zover men zich van de beïnvloedingen bewust is. Maar hoeveel mensen beseffen niet, wat zich in en rond hen afspeelt?

Een droom van kosmische vrede verdringen zij, omdat het hen vooral om de rede gaat. Zij willen dus van dergelijke zaken niets weten. Voor hen mag dit niet bestaan, want dit is immers onredelijk, dus kolder? Maar mogelijk zal zelfs dan een dergelijke droom voor hen van groot belang blijken te zijn, omdat zij de in de droom beleefde vrede onwillekeurig trachten terug te vinden in hun kontakt met medemensen.

Ongeacht de omstandigheden, zo mag men volgens mij dus stellen, is het ik altijd mede verantwoordelijk voor alles, wat zich in en met dit ik afspeelt.

Wat enkelen kan doen protesteren: Wanneer ik dus een klap op mijn hoofd krijg van een ander, is dit altijd mijn eigen schuld? Exoterisch bezien is dit natuurlijk niet het geval. De ander heeft dan schuld, wanneer deze gezien de omstandigheden nooit had mogen slaan. Maar esoterisch bezien ligt de zaak wat anders:

Dan ben je zelf mede schuld. Want door eigen gedrag en reactie bent u in een toestand gekomen, waarbij de ander u kon slaan en hebt u onjuist gereageerd, zodat de ander ook de wens koesterde u te slaan. U hebt dit dan bovendien niet tijdig erkend, zodat de ander raak kon slaan.

Mogelijk klinkt dit vreemd, maar daarom is het niet minder waar: niemand kan je slaan, wanneer je er niet bent op het ogenblik, dat de slag valt. Niemand zal je willen slaan, wanneer je juist reageert op het juiste ogenblik. U kunt daarom wel lachen, maar dat verandert niets aan de feiten.

Een mens kan ziek worden. Nu wordt die ziekte soms door het lichaam zelf bepaald. Kunt u nu zeggen, dat u daar dus nimmer, ook innerlijk niet, voor verantwoordelijkheid kunt dragen? U hebt immers bij inkarnatie dit lichaam gekozen, aanvaardt met al zijn mogelijkheden?

Zelfs dit is dus niet alleen maar een noodlot, maar wel degelijk een ontwikkeling, die nauw verweven blijft met je eigen wezen, met hetgeen je was en bent. Er zijn voorbeelden genoeg te geven. Zelfs wanneer u een kou vat, kunt u niet zeggen, dat u daar nu toch werkelijk niets aan kon doen. Want de oorzaak ligt o.m. in uw voeding, de harding van uw lichaam, het rekening houden met omstandigheden enz.

Alles zaken, waaraan u wel degelijk het een en ander zoudt kunnen doen.

U kunt dit mogelijk niet overzien. U kunt dus zeggen, dat het optreden van een verkoudheid een toeval is op een bepaalde tijd, omdat u immers de gevaren en mogelijkheden niet bewust kon beredeneren. Maar ontken dan niet, dat alles, zelfs die verkoudheid, mede wordt bepaald en soms zelfs geheel zal worden veroorzaakt door je eigen gedrag.

Er zijn mensen, die een dergelijke wijze van denken onrechtvaardig vinden. Want, zo stellen zij, nu krijg ik opeens van alles zelf de schuld, zelfs wanneer anderen mij iets aandoen.

Het woord schuld zou ik niet graag gebruiken, want uiterlijk gezien ben je niet aansprakelijk te stellen. Maar neemt dit weg, dat alles mede voortkomt uit waarden en neigingen, die in jezelf liggen? Je bent zelf mede oorzaak van al, wat je gebeurt, of het nu een hoge geestelijke beleving is of het oplopen van een kou. Daarom stel ik: alles wat met je gebeurt en voor je mogelijk is, is mede een manifestatie van hetgeen je bent en hetgeen er innerlijk in je bestaat.

x Een duitse prof heeft gesteld, dat alles mede bepaald wordt door de genen. Hij ging daarbij zover te stellen, dat in feite de vermoorde zijn eigen moordenaar koos.

- Theoretisch is dit niet onjuist, ofschoon daarbij duidelijk naar voren komt, dat de mens iets dergelijks dus onbewust zal doen. Daarom verwerp ik in dit verband het woord keuze. Je kunt slechts zeggen, dat je door de inhoud en werkingen van eigen wezen steeds weer geneigd zal zijn situaties te scheppen, waarin men ook zonder eigen weten of willen tot bepaalde belevingen komt. De gevolgen van je onbewuste reactie zijn dan bijna, maar niet geheel, onvermijdelijk.

Men moet overigens met dergelijke, op zich niet geheel onjuiste stellingen, toch voorzichtig zijn. Anders komt men al snel op een punt, waarop men stelt, dat de mens door b.v. zijn genen in al zijn bereikingen en levensmogelijkheden bepaald is en daarmee basta.

En juist dit is niet geheel waar. De mens is door stoffelijke zaken in geen geval geheel bepaald, ook wanneer er een grote voorkeur voor bepaalde reacties bestaat. Het verschil tussen vermoord worden en niet vermoord worden is soms maar een haartje, zoals je zelfs in sommige huwelijken kunt zien. Maar dat haartje verschil kan bewust gemaakt worden, omdat het verschil tussen mogelijkheid en feit in zeer vele, zo niet alle gevallen, afhankelijk is van een bewuste reactie, die binnen het vermogen van de geest ligt en door eigen geest in de stof kan worden uitgedrukt.

Steeds weer blijkt, dat een mens de omstandigheden voor een groot deel toch naar zijn hand kan zetten, wanneer hij maar voldoende inzicht en beheersing heeft om met alle middelen steeds weer vanuit een disharmonie naar een harmonisch reactiepatroon te zoeken.

Ik besef wel, dat dit een veel verdere uitwerking eist om zonder meer voor een ieder aanvaardbaar te worden. Wat ik echter wilde duidelijk maken is het volgende:

Geestelijk of anderszins bestaat er geen noodlot, dat

buiten ons om ons gehele leven bepaalt. Er is geen gebeuren, waaraan wijzelf geen deel hebben. Niets wordt ons aangedaan, zonder dat wij zelf, door onze daden of responsen, dit mogelijk hebben gemaakt.

Nu echter even de kosmos. Om het eenvoudig te stellen: de gehele kosmos is gebaseerd op een harmoniepatroon. Elke disharmonie zal onmiddellijk een verdere disharmonie opwekken, die op zodanige wijze inwerkt, dat beiden elkaars werking op de duur oplossen, zodat de harmonie hersteld wordt.

Deze voor ons in de geest duidelijk konstateerbare eigenschap van de kosmos wordt vaak uitgedrukt in vele verschillende wetten als b.v. de wet van gelijkblijvende velden, oorzaak en gevolg e.d.

Met deze wetten geven wij de voor ons opvallende reacties aan, die verstoringen van evenwicht ten gevolge hebben in de kosmos. Maar in feite komen ook dezen er op neer, dat alles er op gericht is een evenwichtige toestand zo lang mogelijk in stand te houden en waar dit niet mogelijk is, zo snel mogelijk een evenwicht te vinden, dat zo weinig mogelijk van de vorige evenwichtstoestand verschilt.

Je kunt dus stellen, dat elke verstoring van het bestaande een soortgelijke, maar in werking tegengerichte verdere verstoring zal veroorzaken. Dit geldt voor alles, niet alleen maar voor b.v. electriciteit, maar voor een ieder en alles, ook voor ons als ego.

Wij zijn deel van een kosmisch geheel en worden door de wetten daarvan gedreven. Op het ogenblik, dat wij in onszelf het evenwicht verliezen, zullen wij evenzeer geneigd zijn een grotere onevenwichtigheid op ander terrein te manifesteren in de hoop, zo ons innerlijk evenwicht te herwinnen.

Ook de mens wil in feite zichzelf gelijk blijven en zelfs de mens die stelt, alles te moeten doen om zichzelf verder te ontwikkelen, zal daarbij in feite uitgaan van een besef van een mogelijkheid, die in hem aanwezig is en eens dus reeds als ervaring deel van het ik moet hebben uitgemaakt.

Op aarde komt het geestelijk streven van de mens voort uit het erkennen van een innerlijke harmonievoorstelling, die uiterlijk niet manifesteerbaar is.

Wat betekent, dat wij leven in een geheel, waarin onvermijdelijk elke disharmonie een nieuwe disharmonie aantrekt om zo uiteindelijk weer een harmonie te kunnen bereiken. Dit effect kun je overal zien. Neem b.v. de ontwikkelingen in uw eigen land:

Na de tweede wereldoorlog ontstond een geheel van samenwerking vol van sociale strekkingen en kommunale tendenzen. Toch was uw land in die dagen in feite een bijna reformatorisch fascistisch land, waarin samenwerking regel was en het nut voor het geheel steeds boven de eenling stond. Onderdrukking van eigen belangen en eigenschappen ten nutte van het geheel vierde hoogtij, het gezag werd in feite door enkelingen uitgeoefend voor het geheel.

Hierdoor werd de gemeenschap sterk eenzijdig ontwikkeld, wat het individu daarin eveneens onevenwichtiger van structuur deed reageren. Er moest een protest komen.

Dit protest kwam inderdaad, bracht anarchische tendenzen en deed steeds meer mensen en groepen naar voren komen, die ten koste van alles, ook van de gemeenschap, eigen belang

en denken verdedigden tegen de gemeenschap en haar zo steeds verder in een andere richting deden ontsporen.

Op het ogenblik verkeert uw land in een situatie, waarin zoveel groepen met alle middelen voor hun eigen belangen vechten, dat een werkelijke vrijheid, die zoekt naar een eigen wijze van leven, beleven, werken en bezitten, niet meer toelaatbaar is.

Het is duidelijk, dat men nu vanuit het anarchische patroon, dat in de maatschappij steeds sterker kenbaar wordt, zal komen tot een steeds sterkere en schijnbaar meer willekeurige gezagshandhaving. Volgens de moderne opvattingen voert dit tot een in feite fascistisch regime, waarbij een kleine groep, die zich aan alle invloeden onttrekt, in feite uitmaakt, wat mogelijk, aanvaardbaar en noodzakelijk is voor het geheel, terwijl afwijkende bestrevingen en meningen met harde hand worden onderdrukt.

Deze en dergelijke ontwikkelingen kan men in de menselijke historie steeds weer aantreffen. Zelfs in de psychologie zal men met dit massa verschijnsel worden gekonfronteerd, dat dan wel de overkompensatie van de massa wordt genoemd. In feite gaat het om een massa, die zijn evenwicht en rust tracht te herwinnen; iets waarvan handige jongens dan weer gebruik weten te maken, zodat de ontwikkeling verder wordt doorgevoerd dan iemand in feite aanvaardbaar vindt.

Voor uzelf geldt iets dergelijks. U bent eveneens geneigd te sterk te compenseren, omdat men redelijk een eenmaal juist gevonden weg tot het einde meent te moeten volgen en gevoelens, die een verandering van denken en handelen aanduiden, terzijde schuift als onstandvastig.

Overigens is de neiging tot overkompensatie altijd aanwezig, wat tot vreemde situaties kan voeren. In de Usa bestaat een bond, die - vrij vertaald - de beweging tot bevordering van kuisheid bij jonge vrouwen heet.

Deze club bestaat, onder een wat andere naam, nu nog, toen men enige tijd geleden naging, wie in het bestuur zitting hadden enz., bleek, dat een groot aantal dames, die hun kapitalen vergaard hadden middels eigen onkuisheid, of die van anderen daar de leiding hadden, terwijl onder de leden een groot aantal vrouwen te vinden was, die in het verleden alles hadden gedaan om ervaring op te doen t.a.v. datgene, wat zij nu anderen wilden ontraden. Meer dan de helft van de fanatiek agerende leden bleek in ieder geval een verleden te hebben, dat geheel in strijd was met datgene, waarvoor zij nu vochten. Wat in feite een vorm van overkompensatie is, daar men tot een ontkenning kwam van hetgeen men zelf eens geweest was en kennelijk zijn innerlijke vrede probeerde te herwinnen door in anderen te vernietigen, wat men in zichzelf nu niet meer kon tolereren.

In vele gevallen blijkt, dat hetgeen men nastreeft, in strijd is met de werkelijke uitingen van eigen wezen. Zo was er eens een demonstratie voor vrede in het een of andere land. De politie was het met de route niet geheel eens. Waarop de strijders voor vrede rond 20 politiemensen het ziekenhuis insloegen; voor de politie op haar beurt ongeveer 150 betogers een zelfde verblijfsmogelijkheid verschafte.

Steeds weer zien wij vrede en geweld op een eigenaardige wijze samenvallen. Je kunt wel stellen, dat degenen, die

luidkeels om vrede roepen, maar zelden werkelijk vrede willen. Hun gedrag is in feite gebaseerd op een poging een toestand, die hen niet bevalt, te doorbreken en zo voor zich een gevoel van betekenis te verwerven, dat zonder dit niet bereikbaar lijkt op kortere termijn. Hun gewelddadige en baldadige reactie zijn hiermede minder in strijd dan met het doel, dat zij zeggen met hun optreden te willen dienen.

Zelfs wanneer mensen in geweldloosheid geloven, blijkt hun agressie onvermijdelijk, zodra zij aan zichzelf zijn overgelaten. Dit blijkt o.m. uit de reacties op het optreden van de meester van geweldloosheid en burgerlijke ongehoorzaamheid, de advocaat Ghandi. Zolang hij zelf actief was, hielden zijn volgelingen zich merendeels aan zijn voorschriften. Toen hij ouder was en minder zelf en daadwerkelijk het voorbeeld gaf, bleek dat zijn geweldloze volgelingen met geweld optraden tegen o.m. politie en britse troepen. Men kon het geweld van anderen niet meer verdragen en pleegde zo zelf geweld, ofschoon men beseftte, dat geweldloosheid een grotere macht was en meer begerenswaardig was.

In onszelf zoeken wij ook steeds weer naar vrede. Op 'n bepaald ogenblik beseffen wij, dat wij deze vrede niet meer kunnen vinden. Dan zetten wij gemeenlijk onze disharmonie om in gedragingen, richten het naar buiten, lokken zo rond onszelf disharmonische verschijnselen uit en komen tot een reeks afwijkende ervaringen, die, mits juist verwerkt, de vrede in het ik weer herstellen.

Op het ogenblik, dat de mens innerlijk niet meer aan zijn ideaalbeeld van het ego kan beantwoorden, zal hij dit naar buitentoe kenbaar maken door een konflikt, dat hij steeds weer zoekt, zodat zowel dode voorwerpen als mensen deze invloed ondergaan. Hun reactie zal eveneens disharmonisch zijn en zo een reeks van bewustwordingsmogelijkheden scheppen.

Maar veel mensen vinden in de reacties van de wereld een rechtvaardiging voor hun eigen - niet redelijk - gedrag. Want, zo redeneren zij, de wereld is onrechtvaardig en dus mag ik reageren. Het konflikt is naar buitentoe verplaatst en de mens kan nu met gerust geweten beweren, dat de gevolgen zijn schuld niet zijn. Maar de vrede vindt hij niet, zodat hij steeds meer excessief op zal treden, tot hij wel gedwongen is eigen fouten te beseffen en zo de innerlijke vrede opnieuw te zoeken.

Door het bewust en harmonisch overwinnen van de konflikten, die van buitenaf op de mens toe komen, zal hij weer rust vinden. Waarmede't aggressieve aspect uit de omgeving wegvalt. De mens kan zich gemakkelijker bewegen, voelt zich gelukkiger, zodat het wel schijnt, dat de wereld innerlijke harmonie met harmonische gebeurtenissen beantwoordt.

Schijnbaar is dit alles ook noodlot. Je kunt dit immers niet alles redelijk beredeneren. Het zijn toevalligheden vanuit menselijk standpunt, die hier de voornaamste rol spelen. Beseft, dat dit schijnbare toevalligheden voortkomen uit je eigen instelling en reacties.

Een mens, die in zichzelf innerlijke vrede heeft - wat iets anders is dan iemand, die tevreden is met zichzelf - beheerst zonder het te beseffen een deel van zijn wereld.

Een onderwerp als dit is echter niet compleet, wanneer

je er geen praktische konklusies aan verbindt. Ik stel:
Het is voor de mens op aarde onmogelijk het geheel van zijn bewuste en onbewuste drijfveren te beseffen.

Het is voor de mens op aarde tenminste zeer moeilijk alle uit de kosmos op hem aankomende invloeden tijdig te herkennen.

Daarom zal de mens niet mogen uitgaan van beïnvloedingen zonder meer, maar zal hij, uitgaande van zichzelf, steeds moeten zoeken naar en zo groot mogelijke innerlijke rust.

Wanneer je elke dag de moeite neemt om even na te gaan, of je vrede kon hebben met de wereld en met jezelf, zul je die aspecten van disharmonie steeds weer aantreffen, die een grote rol spelen in je eigen persoonlijkheid. Probeer die aspecten te aanvaarden en je er niet door te laten beheersen. Een innerlijke disharmonie, die aanvaard is, lost zich op in harmonische tegengelden, die al snel weer een geheel gaan vormen binnen het ego.

Hierdoor verandert de mens zijn eigen uitstraling, zijn eigen gedrag en ook het z.g. lot. Want de wijze, waarop je de wereld ondergaat, heeft veel meer te maken met het lot, dat je te wachten staat, of je nu moet dragen, dan de uiterlijke omstandigheden.

Iemand kan arm zijn en toch gelukkig, iemand kan heel rijk zijn en toch ongelukkig. Bezit is geen maatstaf voor geluk. Iemand kan gehuwd zijn, veel kinderen hebben en erg gelukkig zijn of erg ongelukkig, zoals iemand ook vrijgezel kan blijven en daarbij zeer gelukkig of erg ongelukkig kan worden. Niet de wijze van leven op zich, maar de wijze, waarop je op je ervaringen en mogelijkheden reageert, bepalen geluk en innerlijke vrede.

Richt je niet op uiterlijkheden en denk, dat alle omstandigheden waarin je verkeert de de mogelijkheid zullen bieden, de toestand te aanvaarden en van daaruit verder te gaan. Stel: het heden is voor mij altijd het juiste. Ik aanvaard het. Zo krijgt u de mogelijkheid steeds zo juist mogelijk te reageren en wat meer is, innerlijk evenwichtig te blijven.

De mens, die steeds zijn innerlijk evenwicht weet te bewaren, zal in zijn emoties steeds weer vrede beleven, dit ongeacht hetgeen er uiterlijk aan de hand kan zijn. Hij zal gelijktijdig alles rond hem kunnen beïnvloeden door bewust streven in harmonische zin.

Hij, die innerlijke vrede kent, is tot op grote hoogte meester van zijn lot. Hij is geen meester van het gebeuren, maar kan eigen plaats binnen het gebeuren steeds weer vrijelijk op grond van eigen innerlijke vrede, eigenschappen en besef bepalen.

Hebt U kommentaar?

x Betekent dit, dat de mens zich aan eigen haren uit het moeras kan trekken?

- Het is geen Münchhausiade. Wel betekent het, dat het moeras, waarin de mens dreigt te verzinken een moeras is, dat voor hem niet meer werkelijk bestaat, zodra hij bereid is de werkelijkheid in en rond zich te aanvaarden. Hij kan dan bewust vanuit zichzelf reageren op een werkelijkheid, waarin het moeras er niet meer is, of ten hoogste een ongevaarlijke poel blijkt te zijn.

De modder is n.l. illusie, zoals veel van de menselijke problemen veroorzaakt worden door het behandelen van niet geheel werkelijke dingen als werkelijkheid.

x Het moeras bestaat toch uit een keten van oorzaak en gevolg ...

- Dat is de algemeen menselijke illusie, daar de mens aanneemt, dat de voorstelling van zaken, die buiten hem bestaat, de juiste moet zijn. Om het eenvoudig te stellen:

De meeste problemen worden eerst tot werkelijke problemen, doordat een ieder daarover spreekt als een werkelijk probleem. Voorbeeld:

Wanneer de mens evenwichtig en afgaande op de werkelijkheid zou reageren te midden van zijn milieu, zouden vele van de problemen, die nu de mensheid bedreigen, niet meer bestaan. Het is het droombeeld, de onwerkelijkheid en de daaruit voortvloeiende onevenwichtigheid van het menselijke gedrag, waardoor de ellende ontstaat.

Denk aan de illusie van de noodzakelijke groei in de economie, de waan, dat geluk niet een innerlijke zaak is, maar bepaald kan worden door uiterlijke zekerheden, kleuren-t.v. en dergelijke zaken.

Deze illusies, die niets te maken hebben met de werkelijkheid van het menselijke leven, veroorzaken het grootste deel van de problemen, waarmee de mens van heden wordt geconfronteerd. Het tragische is, dat men aan de meeste van die problemen zonder meer kan ontsnappen, wanneer men maar zijn illusies prijs geeft.

Nederland heeft rond 200.000 werkelozen. Wat een ellende voor die mensen. Er moet werk voor hen gevonden worden in de productiesector ... Maar is werkelooszijn nu werkelijk zo erg? Men zou dan immers daarin de mogelijkheid en de tijd kunnen vinden om voor anderen nu eens goed en snel al die dingen te doen, die zij zelf niet goed kunnen volbrengen, maar die niemand tot op heden bereid is, zonder te hoge vergoeding, na lange tijd eindelijk eens op te knappen.

Indien men bij dit probleem eens af zou zien van een steeds weerspreken over "goedbetaalde productieve arbeid", maar eerder eens zou spreken over de mogelijkheid je nuttig te gevoelen voor anderen, zou er geen werkeloosheidsprobleem bestaan en zouden velen zelfs het werkelooszijn op prijs stellen, zonder dat iemand hen daarom ook maar iets minder zou achten. Wat maar een voorbeeld is om duidelijk te maken, dat het moeras in feite niet zo bestaat, als men het voorstelt.

Daarnaast zal er natuurlijk voor sommige mensen door geboorte een toestand bestaan, die, in vergelijking met anderen, minder aanvaardbaar schijnt. Dezen dienen zich te realiseren, dat zij door deze inkarnatie te aanvaarden ook deze afwijking van mogelijkheid, vorm enz. hebben aanvaard, zodat zij moeten stellen: beter zo te leven dan niet te leven.

Gaat men de kleinere groepen mensen na, dan blijkt steeds weer, dat daarin problemen bestaan, die men elkaar heeft aangepraat, maar die geen werkelijke problemen zijn, behalve voor de leden van die groepen zelf. Dit is bewijsbaar en maakt m.i. aanvaardbaar, dat ook in grotere groepen en zelfs in de gehele mensheid iets dergelijks aan de hand kan zijn.

Dank zij waanbeelden komen de mensen tot reacties, die onredelijk en zinloos zijn, maar die voor hen dan wel grote en soms rampzalige gevolgen kunnen hebben.

U wilt een voorbeeld? Wanneer de mensen op uw wereld zo verder gaan als zij nu doen, zal een reactie onvermijdelijk zijn. Er komt een schaarste, die alleen opgevangen kan worden door een decimeren van de mensheid en een versterking van andere elementen op uw wereld.

Dat is altijd zo geweest. Wanneer de grazers op de steppen te groot in aantal worden, nemen de aantallen prooizoekers toe, terwijl voedselgebrek gelijktijdig meewerkt aan de beperking van het aantal grazers. Zijn er te weinig grazers, dan worden de prooizoekers gedecimeerd door voedselgebrek.

Zo herstelt de natuur altijd weer het evenwicht. Ook de mens zal zich aan een dergelijke regel niet kunnen onttrekken, tenzij hij afwijkt van dierlijke gedragsregels en een onbeperkte voortplanting, onbeperkt gebruik van alle beschikbare grondstoffen enz. terzijde leert stellen.

Indien de mensheid echter zoekt naar een innerlijke evenwichtigheid en niet meer streeft naar vervangingsmiddelen voor geluk, maar in zich geluk probeert te vinden, zal een groot deel van het moeras, waarover u spreekt, zonder meer verdwijnen, zowel in geestelijke als in materiële zin.

Let wel: een mens, die eenmaal beseft, dat zijn grote problemen in feite onbelangrijk zijn, zal wel gelukkiger zijn, maar dat betekent nog niet, dat hijzelf of zijn wereld daarmee eensklaps veranderen.

Daar echter je eigen visie op het bestaan verandert, zal veel, wat je eens stoorde, nu van geen betekenis meer voor je zijn. Je zult met minder a.h.w. meer geluk kennen en meer voor eigen gevoel en besef bereiken.

Dit heb ik u duidelijk willen maken. Beseft, dat het moeras, waardoor je meent te waden, in feite vaste bodem is, door je eigen denken voorzien van verraderlijke stukken drijfzand, poelen enz. Duidelijk?

Schept de mensheid zijn problemen dus zelf?

Het merendeel wel. Bij mensen is het scheppen van problemen soms zelfs een geëerd beroep geworden. Denk maar eens aan de omschrijving, die een vriend van mij gaf van de politicus: de man, die ons helpt de problemen op te lossen, die hijzelf voor ons veroorzaakt heeft.

Daarnaast zie ik de medische zorg, die de mensen bewust maakt van gevaren en kwalen, die nu die mens mentaal kunnen gaan beheersen, terwijl hij zonder kennis van het gevaar of de op zich mogelijk niet zo belangrijke afwijking wel iets korter in tijd, maar veel langer gelukkig geleefd zou hebben.

Ik zou nog door kunnen gaan, maar meen hiermede reeds duidelijk gemaakt te hebben, hoe vreemd het er op uw wereld soms aan toegaat. Illusies spelen ook een rol bij begrippen als nationaliteit. Wanneer u over de grens gaat, zijn dan de mensen opeens heel anders, wanneer u de taal buiten beschouwing laat? Ik wil maar zeggen.

Men beweert, dat het grote gevaar in de wereld voortkomt uit het imperialistisch kapitalisme of uit het kommunisme. Maar goedbezien steekt in elke kapitalist een kommunist, zodra hij daaraan macht ontleen kan en is elke

kommunist in zijn hart een beetje kapitalist, zeker zodra hij bezit verkrijgt.

Een groot deel van de menselijke problemen komt voort uit het stellen van verschillen en gevaren, die niet werkelijk bestonden, voor men ze stelde.

Zelfs wanneer anderen dit niet beseffen, kan degene, die dit wel beseft, zijn reacties daarop afstellen. Dan zal het harmoniepatroon steeds weer de disharmonie overwinnen.

Indien elke mens zou beseffen, dat hij in de eerste plaats mens is tussen mensen en zo anderen, ongeacht uiterlijke verschillen of andere denkwijzen, naar beste weten moet helpen, zou veel spanning en disharmonie in de wereld zonder meer verdwijnen.

x De mens geeft alles namen. Namen zijn symbolen. Het symbool neemt dan op de duur de plaats in van de werkelijkheid.

- Ik ben dit met u eens. De fout ligt naar ik meen in het feit, dat men, eenmaal een woord gevonden hebbende, niet meer kijkt, wat het in de werkelijkheid vertegenwoordigt, terwijl men vele woorden zo gebruikt, dat een ieder daaraan zonder meer zijn eigen begeerten en angstvoorstellingen vastkan knopen. Het gebruik van dergelijke woorden veroorzaakt altijd weer gevaren en spanningen, die op onbegrip zijn gebaseerd : de mens beseft de werkelijkheid niet meer en reageert vanuit zijn waanbeeld op grond van het symbool, dat mogelijk voor anderen een geheel andere betekenis heeft.

Mag ik het dan hier bij laten? Wij zijn via lot en evenwicht toch weer ergens ook bij de politiek terecht gekomen. Ik zou op willen merken, dat de politieke ontwikkeling van een land altijd weer de weerspiegeling is van de innerlijke gesteldheid van een volk en als zodanig een kenteken kan zijn voor de esoterische mogelijkheden van een volk of groep te midden van de exoterische lawaaiigheid, die daaruit veelal voortspuit.

Ik dank U voor uw aandacht.

-0-0-0-0-0-0-0-

Goden avond.

Het is weer eens tijd voor esoterie en ik ben natuurlijk weer het slachtoffer. Ik doe het dan maar op mijn manier: alles in korte regels. Wie het er niet mee eens is, maar rustig er tussendoor het zijne roepen.

De meest esoterische opmerking, die ik ken voor iemand, die in de stof leeft, luidt: wie te veel op de verpakking let, wordt bedrogen, wat de inhoud betreft....

Verder moet u er zich bewust van blijven, dat een ieder, die van plan is de innerlijke weg af te leggen, wel dient te beseffen, dat hij ook uiterlijk deze weg zal moeten gaan. Anders raakt hij zichzelf kwijt.

Heel veel mensen zoeken het zo hoog, dat zij steeds weer een noodlanding moeten maken. Probeer liever geleidelijk te groeien en niet, opeens geheel boven jezelf uit te stijgen.

Wanneer je de eeuwigheid zoekt, moet je beginnen daar alle tijd voor te nemen.

Wanneer je wilt weten, wat God is, zul je eerst eens moeten ontdekken, wat je zelf eigenlijk wel bent.

Wat een paar mooie kreten zijn, waar U al heel wat mee zoudt kunnen doen. De volgende kreet wil ik wat plechtiger spreken:

Hij, die in zichzelf de waarheid omtrent zichzelf niet schuwt, ontdekt in zich een waarheid, die in betekenis boven zijn eigen wezen uitstijgt en zal daardoor tot het ervaren van een totaliteit komen, die hij tot op dat ogenblik niet eens beseft heeft.

Wat ook een mooie spreuk is. Hij is wel niet van mij, maar mooi is hij toch. Meestal houd ik meer van eigen fabrikaat, maar zo nu en dan moet je toch wel eens een ander citeren. Om een andere vriend van mij aan te halen:

Dat de mens van de apen stamt, valt in het gedrag van vele mensen nog steeds duidelijk op te merken. Vele mensen zijn ook geestelijk kennelijk nog niet ver genoeg van de apen verwijderd, want zij imiteren een ieder, waarvan zij menen, dat hij iets belangrijks is of doet.

Opvallend is daarbij, dat degene, waarvan men meent dat hij iets belangrijks doet, vaak in feite helemaal niets doet. Maar de aap denkt, dat de ander iets doet, dat van betekenis is en imiteert het, zodat hij zelf alle betekenis verliest.

Hatelijk? Neen? Dan weten jullie nog niet goed, wat hatelijk is. Maar hij komt niet van mijzelf en volgens mij schuilt er veel waars in. Trouwens, ik heb nog een andere voor u, ook al een heel goede:

De meeste mensen zijn bang voor de naakte waarheid. Deze angst wordt bevorderd door de kledingindustrie.... Een aangeklede waarheid is echter al een halve leugen. Toch bestaat er geen leugen, die niet ergens in de kosmos tevens waarheid is.

Eens kijken, wat ik nog meer voor jullie kan doen. Wat denkt u hiervan?

Het dierlijke in de mens wordt door de mens ontkent, omdat hij denkt daardoor meer te zijn. Maar ik geloof niet, dat een chauffeur beter rijdt, wanneer hij het merk van de wagen, waarin hij rijdt, ontkent.

Wie weet, waar hij mee bezig is, heeft kans iets te bereiken. Wie meent, dat een ander maar moet weten, waar hij mee bezig is en hem maar moet vertellen, hoe verder te gaan, heeft grote kans, dat die ander iets bereikt, waarvan hijzelf nooit zal profiteren.

Werk daarom ook geestelijk altijd vanuit uzelve, werk geestelijk aan uzelf en voor uzelf en laat anderen met hun geestelijke belevingen en openbaringen ten hoogste een aardige belichting vormen voor de waarheid, die u in uzelf gevonden hebt.

Er zijn mensen, die menen, dat Gods Stem in een boek te vangen is. Maar die stem past niet op een grammofoonplaat, laat staan, dat je die in een boek kunt onderbrengen. God spreekt alleen werkelijk in de eeuwigheid, die in elke mens leeft en die vaak ziel genoemd wordt.

De volgende is naar mijn smaak nog beter: Er zijn heel veel mensen, die menen, dat het gedrag van een ander zonder meer diens waarde bepaalt. Deze mensen beseffen niet, dat zij hierdoor vaak tot een vorm van gedrag komen tegenover die anderen, die hun eigen onwaardigheid bepaalt.

Ja, toch, dat heb ik precies gezegd: Veel mensen hebben het gevoel, dat zij door het veroordelen van anderen zelf meer worden. Maar wanneer je anderen veroordeelt, dan geef je toe, dat je in jezelf dingen draagt, die je in die ander herkent, ook al meen je, dat jij die in je eigen gedrag niet naar buitentoe waarmaakt. Je weet dus kennelijk beter, wat je dient te zijn en te doen dan je waarmaakt. Daar je minder waarmaakt van jezelf dan je zou kunnen en moeten zijn, veroordeel je jezelf en zeker op het ogenblik, dat je een ander kwalijk neemt, dat hij niet beantwoordt aan de eisen, die je voor jezelf zou moeten stellen.

Mooi? Een ander heeft het eens beter gezegd. Hij sprak: oordeelt niet, opdat gij niet geoordeeld worde. Maar ja, hoe lager je staat, hoe meer woorden je nodig hebt om een waarheid duidelijk te omschrijven.

x

Zelfkennis!

-

Ja. Dank U. Ik ben tegenwoordig al blij, wanneer iemand tot een konklusie komt. Maar nu wij toch over die zelfkennis bezig zijn, is het volgende misschien ook wel aardig:

Wat de meeste mensen onder zelfkennis plegen te verstaan, is niets anders dan een reeks illusies, die zij omtrent zichzelf hebben en weigeren, verder onder de loupe te nemen om zo niet hun illusie omtrent zichzelf te verliezen, zelfs indien dit hun zelfkennis zou verruimen.

Iemand, die zichzelf wil kennen, moet eerst beginnen zijn eigen deugden op te sommen. Probeer dan tegenover elke deugd, die je eerlijk meent te bezitten, twee ondeugden te zetten, die je ook meent te hebben. Dat is meestal eenvoudig genoeg. Wanneer je daarin slaagt, heb je een ongeveer juist beeld van je eigen wezen. Besef daarna, dat deugden en ondeugden meningen zijn over een uiting van een en dezelfde waarde; besef plus behoefte tot leven en ervaren. Je zult dan tot de konklusie komen, dat je met al die eigenschappen alleen maar in je bestaan iets probeert uit te drukken.

Probeer te begrijpen, wat dat wel zou kunnen zijn en je bent heel dicht bij de werkelijkheid omtrent jezelf gekomen.

De volgende sinterklaasrijmen hebben ook een inhoud, die u eens nader zoudt kunnen overwegen:

Esoterie is de kunst van het innerlijk, jezelf erkennen, wat waarheid doet beseffen, maar moeilijk is aan te wennen, ook al zou je daardoor je besef verheffen.

Een echt sinterklaasrijm. Wat mij opeens aan sinterklaas doet denken. Dat is iemand met een steek op, die als voorwendsel dient om anderen een geschenk met een steek onder water te geven.

Er zijn meer van die dingen. Neem nu b.v. eens de naasteliefde: die is voor de mens de grens van zijn begaren om iets te beleven door anderen, ofschoon hijzelf die kunst zo snel nog niet zal leren. Want naasteliefde is moeilijk en daarin schuilt voor de meesten de moeilijkheid.

En dan nog iets over dromen: Dromen zijn flarden van waarheid, die je in jezelf beseft, maar die je snel vergeet, omdat je van de waarheid liefst maar weinig weet.

Nog een laatste: God is de naam, die mensen altijd geven aan dat, wat zij niet begrijpen en toch anderen willen opdringen in het leven.

Nog een paar eenvoudige puntjes: Een mens, die werkelijk zoekt naar bewustwording, dient te beseffen, dat bewustwording geboren wordt uit ervaring. Een mens, die ervaringen schuwt, wordt niet bewuster en naarmate hij zich toch meer bewust acht, wordt hij sneller bewusteloos in geestelijke zin.

Een mens, die de zin van zijn ervaringen in zichzelf verwerkt, wordt meer bewust en zal daardoor een steeds grotere wereld leren zien, zodat de uitbreiding van zijn besef een ontplooiing van bewustzijn ten gevolge heeft, waaruit op de duur een verandering van zijn persoonlijkheid voortkomt, die hem in staat stelt, in grotere werelden bewust te leven.

U hebt gelijk: dit is een mooie. Ik heb het zelf bedacht, zelf gezegd, dus hoe kan het anders, nietwaar? Nog een, die voor heel wat mensen wel moeilijk zal zijn:

Wanneer ik niet kan lachen met mijzelf, de wereld en zelfs met de waarheid, zal ik nooit werkelijk bewust worden. Wanneer ik lach om mijzelf, zo doe ik dit, omdat ik besef, hoe belachelijk ikzelf vaak ben. Wanneer ik lach om de wereld, zo is dit om de wonderlijke verschijnselen en dwaasheden, die daarin voorkomen. En wanneer ik lach om de waarheid, de werkelijkheid, die ik eindelijk beleef, zo is dit een lach van vreugde, waarbij ik mij verheug over het ongelofelijke vermogen van het volmaakte om zich middels het onvolmaakte uit te drukken.

Weer een bewonderende zucht. Je zult toch zo'n publiek hebben, zeg. Nog een laatste dan:

Op het ogenblik, dat een mens denkt aan sterven, vergeet hij te leven. Maar op het ogenblik, dat een mens denkt aan leven, kan hij niet werkelijk sterven.

Want de eeuwigheid van ons wezen wordt voor ons eerst aanvaardbaar, wanneer ons besef dit voortdurend omvat. En dan is de dood niet meer iets om te vrezen, maar alleen een kleine verandering.

Wanneer je dechter vreest te sterven, is je angst voor het verlies zó groot, dat je niet kunt beseffen, wat je reeds verkregen hebt en zelfs in de dood kunt behouden.

Het zijn zo maar een paar sprokkelingen, te hooi en te gras bij elkaar gevoegd. Maar ja, wanneer ik esoterische zaken moet behandelen, nadat een ander reeds zijn licht heeft doen schijnen, gevoel ik mij een soort kelner, die na het diner moet komen met bonbons en koffie na. Toch hoop ik, dat u niet het gevoel hebt op de koffie gekomen te zijn.

En de bonbons dan?

Als u nog niet gehad hebt, zitten er wel een paar in de zaal. Maar ik wil nu nog kort mijn eigen spel met u spelen.

Degenen, die mij kennen, weten het al: U geeft een woord en ik zoek er een omschrijving bij. Wie wil een eerste poging wagen?

Een zakdoek: datgene, waarin een beleefde snotneus

zich pleegt te verbergen.

Kinderachtig. Het gedrag van de doorsnee mens, die meent, dat hij veel meer waard is dan een ander.

Kinderlijk. Het vermogen het gehele leven onmiddellijk en volledig met je gehele persoonlijkheid te ondergaan, zonder je af te vragen, wat er aan vooraf ging of mogelijk uit voort kan komen.

Vlinder: Een wezen, dat een hoogste trap van een ontwikkeling is, maar vanuit zich toch weer als rups herboren zal worden.

De derde dinsdag: nederlands miljoenenellende uitgedrukt in politiek aanvaardbare woorden.

Gedachten: Een samenvoeging van associaties, waardoor je een begrip kunt omschrijven, dat je innerlijk wel bezit, maar waaraan je toch ook uiting wilt geven.

Toneelspel: Actie gebaseerd op het vermogen van mensen zich anders voor te doen, dan zij normaal zijn, zodat anderen de illusie kunnen hebben iets te ervaren, wat afwijkt, van hetgeen zij gewoon zijn.

Marionet: een ledepop, die bespeeld wordt door iemand, die je niet ziet, maar gelijktijdig zo tot uitdrukking brengen kan, wat die ander mogelijk zonder deze hulp niet zo tot uiting zou kunnen brengen.

Vreugde: het geheel van aanvaarding van het leven in mijzelve, waardoor ik in al het zijnde mijzelve mede herken.

Bewustzijn: het vermogen al, wat buiten mij bestaat, te aanvaarden, te registreren en daaruit voor mijzelf een beeld te maken van de wereld, zoals die buiten mij bestaat.

Onweer: de beste omschrijving voor het nederlands klimaat, want dat is volgens de nederlanders altijd donderen.

Angst: Datgene, wat je verwacht zonder te weten, of het waar wordt, zodat je reageert met een schrik en angst, die meestal niet noodzakelijk is.

Buikspreker: iemand, die, door een ander te hanteren, in staat is mensen te amuseren met stupide opmerkingen, die, indien hij deze alleen naar voren gebracht zou hebben, alleen maar hoongelach ten gevolge zouden hebben gehad.

Dat waren ze dan. Ik ga langzaam sluiten.

x Wat vlug...

- Ik probeer altijd een gemiddelde te vinden tussen mijn eigen begeren, het incassovermogen van de aanwezigen en de voorstellingen t.a.v. het redelijke bij het medium. En die laatste zijn over het algemeen kort te omschrijven met een: hoe vroeger hoe liever. Bij mij is het hoe langer hoe liever en bij u: jaja, wat vlug.

x Geef mij maar drie woorden voor een slotbetoogje.
Zonlicht, liefde, herfst.

- Ik zou dan zeggen, dat door de herfst het zonlicht de zachtgouden gloed krijgt van een liefde, die blijft bestaan, wanneer alles reeds voorbij schijnt te gaan.

Mooi? Ja, u hebt gemakkelijk praten. Maar ik moet er nog een soort versje van maken ook. En ik ben geen verzenmaker.

Nuja, ik zal mijn best doen. Luister maar, dan doen we het zo:

Wanneer de volheid is bereikt
en langzaam bladeren verkleuren,
de lucht vervuld wordt
door vreemde geuren ,
alsof de winter nader komt ,
is soms de zon nog gouden gloed,
alsof de zomer nog moest komen,
of zomer met de winter
zich in bijna winterszijn
nog kort ontmoet
en zo in zich de liefde geeft ,
waaruit de aarde sterft en leeft .

Want in het licht van deze zon ,
zullen morgen nog de bladeren vallen ,
maar uit de kaalheid komt opnieuw
nieuw leven en een nieuw bestaan.
Het ritme van de werkelijkheid
overtreft de waan
van het bonte blad
en zegt :
Het leven gaat steeds voort.

Bezat je nu een ogenblik
aan volheid ,glans, de geur,
verdrink een ogenblik in kleur
en weet, dat alles weder komt.

Nou? Dat geldt voor jullie ook: Alles vergaat, alles
keert eens weer. Wat was, zul je steeds weer kunnen beleven.
En daarmee wil ik sluiten. Maar ik heb nog wel een kleine
raad voor u:

Het is een eenvoudige, maar u moet er toch in de
komende 10 dagen maar liever goed rekening mee houden.
In deze tijd zeggen de meeste mensen de dingen anders, dan
zij ze bedoelen. Probeer altijd eerst te begrijpen, wat er
bedoeld wordt, voor je je kwaad gaat maken over wat er gezegd
wordt.

Daarmede heb ik mijn taak vervuld, hopelijk zo snel,
dat niemand tekort komen en niemands geduld op de proef
werd gesteld.

Ik dank U voor uw aandacht en wens u een aangename
huisweg. Loop snel, dan loop je nog net tussen de druppels
door.

Goeden avond.

-0-0-0-0-0-0-0-

d.d. 12 september 1975